



## МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

24

Министър на финансите

Изх. № 11-03-22

София, 28.02.2007 г.

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

ОТ МИНИСТЪРА НА ФИНАНСИТЕ  
ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 3/2007 г.

*В*  
*не влизат в сила*  
*содержат*  
*по денонощия*  
*М. Уфев*

**ОТНОСНО:** Искане на 51 народни представители от XL Народно събрание за установяване противоконституционност на параграфи 100, 101, 102, 103 и 104 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2007 година /обн., ДВ, бр. 108 от 29.12.2006 г./

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛЮ,****УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,**

В съответствие с чл. 150, ал. 1 и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България, 51 народни представители от XL Народно събрание са поискали Конституционният съд да обяви за противоконституционни разпоредбите на параграфи 100, 101, 102, 103 и 104 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2007 година/обн., ДВ, бр. 108 от 29.12.2006 г./

В искането се твърди, че посочените правни норми са противоконституционни, приети са в нарушение на чл. 87, ал. 1 и ал. 2 от Конституцията на Република България, тъй като не са внесени от народни представители или от Министерския съвет, каквото е изискването на основния закон. Според народните представители с приемането на оспорените разпоредби само на второ четене в пленарна зала са нарушени и разпоредбите на чл. 4, ал. 1 и чл. 88, ал. 1 от Конституцията. Вносителите на искането поддържат, че параграфи 100, 101, 102, 103 и 104 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2007 година не са обсъждани и гласувани на

първо четене, каквото е конституционното изискване. Изложени са съображения и за допуснати нарушения на чл. 10 и чл. 11 от Закона за нормативните актове.

С определение от 13 февруари 2007 г. по конституционно дело № 3/2007 г. Конституционният съд е допуснал за разглеждане по същество искането на петдесет и един народни представители от XL Народно събрание за установяване противоконституционност на параграфи 100, 101, 102, 103 и 104 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2007 година и е конституирал министъра на финансите като заинтересована страна по делото.

С параграфи 100, 101, 102, 103 и 104 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2007 г. са направени промени съответно в Закона за акцизите и данъчните складове, Закона за данък върху добавената стойност, Закона за мерките срещу изпирането на пари, Закона за административните нарушения и наказания и Закона за счетоводството.

Изложените доводи в искането са само за допуснати процедурни нарушения при приемането на посочените разпоредби, като съдържанието им не се оспорва.

С оглед предоставената ми възможност и в определения от Вас срок изразявам становище, че искането на народните представители е неоснователно по следните съображения:

В искането се твърди, че при приемането на оспорените разпоредби са нарушени разпоредбите на чл. 87, ал. 1 и ал. 2 от Конституцията, тъй като същите не са внесени от народни представители или от Министерския съвет.

Конституционният съд многократно е приемал, че преценката за конституционносъобразност на законотворческия процес може да се основава само на стенографските протоколи от заседанията на парламента – Решение № 3 от 1993 г. по к. д. № 2 от 1993 г., Решение № 18 от 1995 г. по к. д. № 16 от 1995 г., Решение № 25 от 1998 г. по к. д. № 22 от 1998 г., Решение № 28 от 1998 г. по к. д. № 26 от 1998 г., Решение № 1 от 1999 г. по к. д. № 38 от 1998 г. и др.

Безспорно е, че стенографските протоколи представляват официални документи за проведените заседания на Народното събрание, от които може да се установи наличието на необходимото мнозинство за приемането на актовете, броя на гласуванията, с които е приет закон или друг акт на Народното събрание, т.е. да се установи спазването на конституционните изисквания.

От стенографските протоколи на проведените от Народното събрание пленарни заседания се установява, че на 19 декември 2006 г. народните представители са разгледали на

второ четене законопроекта за държавния бюджет на Република България за 2007 г. въз основа на доклада по законопроекта на Комисията по бюджет и финанси, внесен в деловодството на Народното събрание на 15 декември 2006 г. От стенограмата на проведеното заседание се вижда, че оспорените разпоредби са предложени от Комисията по бюджет и финанси, която на свое заседание, проведено на 14 декември 2006 г., е приела доклада по внесения от Министерския съвет законопроект, като е предложила включването в законопроекта на оспорените разпоредби. В отделна част на самия доклад на комисията са обособени направените между първо и второ четене предложения за нови параграфи, сред които е и това на комисията.

Следва да се има предвид, че докладът по законопроекта за държавния бюджет за 2007 г. е разгледан на заседание на Комисията по бюджет и финанси и е приет след гласуването му от присъствалите на заседанието народни представители – членове на комисията. Предложението на председателя на комисията за включването в законопроекта на § 100, 101 и 102 е прието с 13 гласа „за”, а на § 103 и 104 – с 15 гласа „за”. По този начин председателят на Комисията по бюджет и финанси и нейните членове, които са народни представители, са упражнили правото си на законодателна инициатива по чл. 87, ал. 1 от Конституцията, и тези промени са били поставени на обсъждане и гласуване в пленарна зала.

С оглед на горното искането за установяване на нарушение на чл. 87, ал. 1 от Конституцията е неоснователно. Председателят на Комисията по бюджет и финанси е народен представител и може да прави предложения за изменения и допълнения в приетия на първо гласуване законопроект. Приемането на тези предложения от останалите членове на комисията е основание за включването им в доклада по законопроекта като предложения на комисията и това е изрично уредено в чл. 70, ал. 2, т. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

Неоснователно е и искането на народните представители в частта, в която се твърди, че е налице нарушение на чл. 87, ал. 2 от Конституцията на Република България. Безспорно е, че Министерският съвет е упражнил конституционното си задължение за изготви и внесе в Народното събрание законопроекта за държавния бюджет за 2007 г., като правото му на законодателна инициатива не означава, че може да предлага промени във внесените законопроект.

На следващо място в искането се поддържа, че параграфи 100, 101, 102, 103 и 104 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2007 година са приети на едно четене в противоречие на чл. 4, ал. 1 и чл. 88, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Конституционно установената процедура за гласуване на закон е уредена в разпоредбата на чл. 88, ал. 1 от Конституцията. Съгласно посочената конституционна норма законите се обсъждат и приемат на две гласувания, които се извършват на две отделни заседания, като по изключение Народното събрание може да реши двете гласувания да се извършат в едно заседание. В тази връзка обаче е необходимо да се има предвид, че на конституционно равнище механизмът за обсъждане и приемане на законопроектите не е регламентиран.

Безспорно е, че проектът на Закон за държавния бюджет на Република България за 2007 г. е внесен от Министерския съвет в съответствие с чл. 87, ал. 2 от Конституцията и е приет от Народното събрание на две гласувания, както изисква разпоредбата на чл. 88, ал. 1 от Конституцията.

Между първото и второто четене на законопроекта са постъпили писмени предложения от народни представители за изменения и допълнения в него. На заседанието на Комисията по бюджет и финанси са направени и приети и други предложения, като при второто четене на законопроекта в пленарната зала на гласуване са подложени всички предложения.

В мотивите на Решение № 14 от 2001 г. по к. д. № 7 от 2001 г. Конституционният съд е приел, че „Конституцията не ограничава възможностите на законодателя да допълва или изменя проектите на закони между двете гласувания”, както и че „съвсем естествено и конституционносъобразно е внесените законопроекти да бъдат изменяни и допълвани в процеса на тяхното обсъждане”. От тази гледна точка изискването за две гласувания на законите, извършени на отделни заседания, е тясно свързано със създаването на гаранции за упражняване на правото на законодателна инициатива на народните представители, което според Конституционния съд е безусловно – Решение № 2 от 2000 г. по к. д. № 2 от 2000 г.

В подкрепа на гореизложеното е и разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, с която е предвидена възможността народните представители да правят предложения за изменения и допълнения в приетия на първо гласуване законопроект, като чл. 71, ал. 2 от ПОДНС предвижда при второто гласуване да се обсъждат само предложения на народни представители, постъпили по реда на чл. 70, както и предложения на водещата комисия, включени в доклада ѝ, като се поставят ограничения единствено за обсъждане и гласуване на предложения, които противоречат на принципите и обхвата на приетия на първо гласуване законопроект.

Видно от стенограмата на проведеното заседание на 19 декември 2006 година, предложените от Комисията по бюджет и финанси разпоредби са обсъждани от народните

представители и са правени предложения за промени в тях, като всички предложения са подложени на гласуване. В тази връзка следва да се приеме, че не съответства на действителното фактическо положение твърдението на вносителите на искането, че народните представители не са имали възможност да предложат изменения в оспорените разпоредби. Така например от стенограмата на проведеното заседание на 19 декември 2006 година може да се установи, че предложението на народния представител Мартин Димитров за изменение на § 100 е подложено на гласуване и е прието, докато предложението на народните представители Иван Костов и Яни Янев съответно за отпадането на § 101 и за допълнение на т. 24 от него не са приети.

С оглед изложеното считам за неоснователно и искането на народните представители в частта в която се поддържа нарушение на чл. 88, ал. 1 във връзка с чл. 4, ал. 1 от Конституцията на Република България.

На следващо място в становището на молителите е застъпено противоречие на параграфи 100, 101, 102, 103 и 104 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България с разпоредбите на чл. 10 и чл. 11 от Закона за нормативните актове. Искането и в тази част е несъстоятелно, тъй като разпоредбите на чл. 10 и чл. 11 от Закона за нормативните актове представляват закони, а не конституционни норми, поради което неспазването им при приемането на закон не може да бъде основание за противоконституционност на закон или на част от него.

Извод в този смисъл следва и от Решение № 5 от 12.ІІІ.1998 г. по к. д. № 2 от 1998 г. бр. 30 от 1998 г.), с което Конституционният съд е приел, че "Преценката за конституционностьобразност..., съгласно чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията може да бъде дадена единствено с оглед на това, дали са нарушени конституционни разпоредби, а не други нормативни актове."

Предвид изложеното, моля на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България, да постановите решение с което да отхвърлите искането на групата народни представители от XL Народно събрание за обявяване на противоконституционността на параграфи 100, 101, 102, 103 и 104 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2007 година.

ЗМФ-178/102/04  
 Заповед за заместване № .....  
 К. АНАНИЕВ  
 Заместник-министър  
 "За министър:"

ЗА МИНИСТЪР: *[Signature]*  
 /КИРИЛ АНАНИЕВ/  
 МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ  
 РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ